

bestyrerens Kontor, gaa for sig. Jeg tror derfor, som sagt, at det, naar man først er kommen ind paa den Grundtanke, at det er rigtigt i Kjøbenhavn at have en særegen søhyndig Mand til at udføre disse Forretninger, ogsaa er rigtigt at stille Ministeren saa frit, at han, naar han anser det for det Rette for at kunne vinde den ønskelige Personlighed, kan give ham en mere selvstændig Stilling end efter Udvalgets Flertals Forslag. Jeg tror saaledes ikke, at dette Forslag medfører nogen overmaade gennemgribende Ændring i Udvalgets Flertals Forslag, og jeg tilstaa, at jeg ikke kan forstaa, at den ærede Ordfører har kunnet finde det „selvfølgelig“, at man ikke kunde gaa ind paa Underænderingsforslaget. Den anden Forfjællighed, der er i Realiteten mellem Udvalgets Flertals Forslag, og mit Underænderingsforslag er, at medens der efter Udvalgets Flertals Forslag skal kunne anvendes i denne Anledning et Beløb af indtil 1600 Rbd. aarligt, har jeg anset det for rigtigt, at der skulde kunne anvendes som Maximum et Beløb af 1,800 Rbd., ligesom der tillige foreslaas, at de Gebyrer, som omhandles i § 6, og som jo erlægges af Skibsføreren i de Tilfælde, hvor han vil have oprettet særlig skriftlig Forhyringskontrakt, skulde kunne, i alt Fald for en Del, henlægges til den eventuelle søhyndige Mand. Det er muligt, at man ikke behøver at komme op til dette Maximum af 1,800 Rbd., og i saa Henseende henholder jeg mig til den ærede Ordførers Udtalelser om, at der jo kun er Tale om at give Ministeren en Bemyndigelse til at bruge disse Penge, forsaavidt det skulde vise sig nødvendigt. Men netop, naar man opstiller et Maximum, hvorudover der ikke maa gaas, tror jeg, at man handler rigtigt i at stille dette Maximum saaledes, at man kan have nogen Sikkerhed for at naa, hvad man vil naa, indenfor Grændserne af dette Maximum. Og det er min Mening, at skal man kunne vente at faa en saadan Mand til at udføre disse Forretninger, som det fra alle Sider maa ønskes, og som det navnlig maa ønskes af de simple Sømænd, som i disse Forhold om muligt skulde se en Raadgiver og Støtte i den tidligere saakaldte Waterkont, saa maa man gjøre det mu-

ligt at aflægge en saadan Mand med en Bønning af mindst 1,000 à 1,200 Rbd. Naar han skal holde aabent Kontor, skal anskaffe Protokoller og Bøger samt øvrige Materialier, vil der meget let medgaa 4 à 500 Rbd. til Kontorudgifter, og der vil da kun blive hoist et Par Hundrede Rigsdaler tilbage til Kontorellighed, hvad ikke kan være mindre. Jeg tror derfor ikke, at man kan sætte Maximum lavere end 1,800 Rbd. Naar jeg fremdeles har foreslaaet, at de smaa Gebyrer efter § 6 skulde kunne tillægges denne Mand, — jeg har ikke gjort, det til en Forpligtelse, for Ministeren til at lægge nogen af disse Indtægter hen til Waterkontens Efterfølger, jeg har kun gjort det til en Mulighed for ham — saa er det, fordi jeg tror, at det kan være ret hensigtsmæssigt og ønskeligt i flere Henseender at lade den mere eller mindre heldige økonomiske Stilling, for Waterkontens Efterfølger være noget afhængig af, i hvilken Grad han vil kunne forstaa at skaffe sig Tillid hos de paagældende Personer. Man maa erindre, at § 6 stiller det hen som en frivillig Sag, om man vil benytte denne Mand's Mellemkomst til Affattelsen af særlige skriftlige Forhyringskontrakter; jo mere derfor de Paagældende have Tillid til ham, desto mere ville de benytte ham, og jo mindre Tillid de have til ham, desto mindre ville de benytte ham. Naar man nu opstiller det saaledes, at Waterkonten har Interesse af, at saa mange af den Slags Forretninger som muligt blive udførte af ham, tror jeg, at man paa denne Maade faar en ret god Maalestok for, i hvilken Grad han har været istand til at vinde den Tillid, som man jo maa ønske, at han maa vinde hos Søfolkene. Forøvrigt vil jeg sige, at dette ikke er et Punkt, hvorpaa jeg lægger nogen afgjørende Vægt. — Jeg haaber, at det vil fremgaa af, hvad jeg nu har udtalt, at hvis jeg havde nogen Grund til, at betragte Flertallets Forslag under Nr. 8, som en Imødekønnen imod de Anskuelse, hvorfor jeg har ført Ordet, saa er mit Underænderingsforslag til dette Forslag fremgaaet af et lignende Duffe, om, at imødekønnen Flertallet; og forsaavidt fortjente jeg da heller ikke den noget haanlige Afvisning, som den ærede Ord-